

POGORĂREA SFÂNTULUI DUH

Crestinii ortodocsi sarbatoresc duminica, 31 mai 2015, [Pogorarea Sfantului Duh](#), sarbatoare cunoscuta si sub denumirea de Rusalii. Este ziua in care Sfantul Duh S-a pogorât in chip de [limbi ca de foc](#) peste Apostoli (Faptele Apostolilor capitoul 2, versetele 1-11). Sinxarul acestei zilei ne descopera ca Duhul Sfant nu S-a pogorât numai peste cei doisprezece Apostoli ci si peste Ucenicii Mantuitorului care se gaseau atunci, impreuna cu Maica Domnului in foisorul din Ierusalim. Credinciosii care participa in Duminica Rusaliilor la Sfanta Liturghie primesc ramuri binecuvantate de nuc sau tei, ramuri care simbolizeaza limbile ca de foc prin care s-a aratat harul Duhului Sfant lucrator in ucenicii lui Hristos, trimisi de El sa binevesteasca Evanghelia Sa in limbi diferite, la toate neamurile. Duminica, imediat dupa Sfanta Liturghie, se oficiaza si Vecernia Rusaliilor, in cadrul careia se rostesc sapte rugaciuni speciale de cerere a harului Duhului Sfant. Incepand cu aceasta zi, se rosteste rugaciunea „Imparate Ceresc”, rugaciune care nu se spune in perioada de la [Pasti](#) pana la Rusalii. In prima saptamana dupa [Rusalii](#), miercuri si vineri este harți, urmandu-se aceeasi randuiala ca in Saptamana Luminata sau in prima saptamana dupa Nasterea Domnului. Ziua de Rusalii reprezinta constituirea Bisericii intemeiata de Hristos si repunerea omului pe calea sfinteniei. Prefectul Patriarh Daniel, in una din predicile sale la acest praznic, a marturisit: „Intemeierea Bisericii s-a facut in etape. A inceput cu Intruparea Mantuitorului si s-a finalizat cu Pogorarea Duhului Sfant. Biserica are ca temelie si cap pe Hristos, Dumnezeu Omul care uneste intr-o singura persoana viata divina si viata umana. El Pregateste pe ucenici ca fiind conducatorii Bisericii si-i sfinteste in mai multe momente, dar deplina sfintire a ucenicilor este Pogorarea Sfantului Duh peste ei. Sfantul Simeon Tesalonicianul spune ca i-a hirotonit diaconi cand i-a chemat la slujire, i-a hirotonit preoti cand le-a zis "Luati Duh Sfant: carora le veti ierta pacatele vor fi iertate" si acum ii hirotoneste episcopi in intelesul de plinatatea harului prin Pogorarea Duhului Sfant la Rusalii. Ceea ce insa se afla viata divino-umana intr-o singura persoana se extinde acum prin lucrarea Duhului Sfant in mai multe persoane intr-o Biserica. Deci, Hristos este Capul Bisericii, iar Biserica, Trupul Lui formata din toate persoanele care cred in Hristos, sunt botezate in numele Preasfintei Treimi si au o viata duhovniceasca primita de la Duhul Sfant in care ei cresc duhovniceste". Pentru ca Pogorarea Duhului a avut loc la 50 de zile de la Invierea Mantuitorului, este cunoscuta si sub denumire de Cincizecime.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 1 - 7 Iunie 2015

Marti 2 iunie: **Acatistul Sfantului Ioan cel nou de la Suceava** 6.30 PM
Vineri 5 iunie: **TAINA SFÂNTULUI MASLU** 6.30 PM
Sâmbătă 6 iunie: **Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas** 8.30 AM
Vecernie 6.30 PM
Duminică 7 iunie: **Utrenie și Sfânta Liturghie** 8.30 AM
Agapa frățească din sala Bisericii Sf. Teresa 1.00 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUA AMERICI BISERICA SFÂNTUL NICOLAE

EVANGHELIA DIN DUMINICA POGORĂRII SFÂNTULUI DUH

In ziua cea de pe urmă - ziua cea mare a sărbătorii -, Iisus a stat între ei și a strigat, zicând: Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura, râuri de apă vie vor curge din pântecele lui. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce au crezut în El. Căci încă nu era dat Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit. Deci, mulți din popor, auzind cuvintele acestea, ziceau: Cu adevărat, Acesta este Proorocul. Iar alții ziceau: Acesta este Hristos. Iar alții ziceau: Nu cumva din Galileea va să vină Hristos? N-a zis oare Scriptura că Hristos va să vină din seminția lui David și din Betleem, cetatea lui David? Și s-a făcut dezbinare în mulțime pentru El. Și unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâinile pe El. Deci slugile au venit la arhierii și la farisei, iar le-au zis aceia: De ce nu L-ați adus? Slugile au răspuns: Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om. Deci le-au răspuns fariseii: Nu cumva ați fost și voi amăgiți? Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpetenii sau dintre farisei? Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște legea, este blestemată! A zis către ei Nicodim, cel ce venise mai înainte la El noaptea, fiind unul dintre ei: Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu știe ce a făcut? Ei au răspuns și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileea? Cercetează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat prooroc. Și s-a dus fiecare la casa sa. Deci iarăși le-a vorbit lor Iisus, zicând: Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea Lumina vieții. (*Ioan 7, 37 - 53; 8, 12*)

„Despre rugăciune” – Schiarhimandritul Ioachim Parr din New York (SUA)

Părintele Egumen Melchisedec (al Optinei) mi-a cerut să vă vorbesc despre rugăciune și viața duhovnicească a familiilor și a celor care trăiesc în lume. În principiu, nu este nici o diferență între cei care trăiesc în lume și cei care trăiesc în mănăstiri. Este vorba doar de o exprimare diferită a vieții duhovnicești în lume față de cea din mănăstire, dar aceeași viață duhovnicească. Întotdeauna există o problemă atunci când încerci să discuți pe o anumită temă și nu ești sigur că toți înțeleg ceea ce spui, așa încât aș vrea mai întâi să vă dau câteva definiții.

Rugăciunea – vorbim despre ea tot timpul... Tocmai am terminat slujba Vecerniei și Acatistul și numim aceasta *rugăciune*. Așa că aș dori să vă ofer câteva definiții simple. **Rugăciunea înseamnă conștiința prezenței lui Dumnezeu. Nu tu Îl faci pe Dumnezeu să fie prezent în viața ta, El este deja prezent. Dar ceea ce face rugăciunea este să îngăduie minții conștiente să fie deplin lipită de Dumnezeu. Aceasta este rugăciunea.** Ceea ce am făcut astăzi (participarea la slujba Vecerniei la Man. Optina) a fost o modalitate organizată, structurată de a încerca să ne ținem mintea aproape de Domnul. Dar rugăciunea [efectivă] a constatat în această *legătură strânsă cu Dumnezeu. În această oră de Vecernie, când mintea voastră a călătorit prin multe locuri, s-a gândit la multe lucruri, preocupată de tot felul de idei, timp în care cantati în nestire, nu v-ați rugați, de fapt.* Așa că să începem să vorbim despre rugăciune.

Domnul Iisus Hristos ne-a zis că cea mai mare poruncă este *să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău.* Aceasta înseamnă că, **atunci când vă rugați, mintea este pe deplin lipită de Domnul și total implicată în conștientizarea prezenței lui Dumnezeu. Aceasta este foarte greu de împlinit. Și viața duhovnicească este viața întru Duhul Sfânt, trăind cu și în ascultare de Duhul Sfânt. Aceasta înseamnă că marea majoritate dintre noi nu trăim o viață duhovnicească și nu ne rugăm cu adevărat.** *Asta e ușor de zis, dar cum să ajungem în punctul când vom ști cum să ne rugăm și ne vom ruga cu adevărat? Ce te poate face să fii complet absorbit de ceva, în mintea ta? Dragostea este singurul lucru care te face să fii atras și legat de altceva decât de tine însuși. Și, având în vedere că, mai presus de orice, ne iubim pe noi înșine, este foarte greu să te gândești la altceva și să fii atașat de altceva decât de tine însuși, cu excepția acelor lucruri mărunte care ne aduc plăcere sau ne servesc interesele, ceea ce înseamnă, de fapt, că ne gândim doar la noi înșine.* Deci, voi încerca să vă prezint câteva idei despre rugăciune, care vă vor ajuta să începeți să înțelegeți ce este rugăciunea și apoi voi mă voi strădui să vă spun cum să vă rugați, iar apoi voi va trebui să și aplicați.

Rugăciunea este scopul activității minții. Mintea voastră a fost creată cu scopul de a vă ruga. Rugăciunea este deplina conștientizare a lui Dumnezeu, nu a voastră, a nimic altceva. Vi s-a dat mintea cu scopul de a-L înțelege, vedea și relaționa cu Domnul. **Imaginația, speculația, curiozitatea, toate aceste lucruri sunt activități ale minții care vă îndepărtează de rugăciune.** Pentru că imaginația, speculația, curiozitatea sunt de fapt în legătură cu tine însuși. Sunt pentru scopul de te satisface pe tine însuși într-o anumită privință. **Rugăciunea este cea mai măreață activitate a minții. Nu a studia, nu a gândi, nu a munci sau a crea cu creierul, ci cea mai măreață activitate este rugăciunea. Rugăciunea înseamnă eliberarea de multitudinea de preocupări lumești. Rugăciunea dă unitate minții.** În loc să fie împrăștiată pretutindena, călătorind în toate locurile, pentru că nu poate fi satisfăcută de nimic, Domnul îți satisface pe deplin mintea și o face una cu El. **Aceasta este rugăciunea. Rugăciunea face mintea surdă și mută față de toate simțurile. Rugăciunea reprezintă unirea esențială a omului cu Dumnezeu. Rugăciunea este mijlocul prin care mintea se poate alipi de Domnul.**

Citeam astăzi câte ceva ca să pot extrage câteva analogii despre rugăciune. O propoziție mi-a atras atenția: *orice lucru care desprinde mintea de luarea aminte la Dumnezeu este rău.* Și aceasta “m-a lovit” foarte tare. Avem atâtea și atâtea lucruri care în mod constant ne îndepărtează de Domnul, iar noi ne gândim că asta e ceva normal, că e bine așa. **Vorbim deseori despre divertisment, distracție, relaxare și despre toate aceste genuri de situații care ne umplu golul provocat de lipsa noastră de sens.** Deci, dacă orice lucru care te îndepărtează de la conștientizarea lui Dumnezeu este ceva rău, aceasta înseamnă că toate cele care te aduc în prezența Lui sunt bune. (...)

Practicarea rugăciunii va supune patimile. Practicarea rugăciunii te va desprinde de sub stăpânirea simțurilor. Practicarea rugăciunii va restaura mintea în relația originară a omului cu Dumnezeu. Unirea omului cu Dumnezeu devine posibilă prin rugăciune. Sunt sigur că nu puteți păstra toate aceste informații în mintea voastră, pentru că aveți atâtea alte gânduri care roiesc pe acolo. Dar am vrut să vă prezint câteva lucruri elementare, pentru a putea vorbi acum despre lucrurile care fac rugăciunea posibilă. Deci să începem cu întrebarea: *de ce este rugăciunea atât de greu de împlinit?* Rugăciunea este dificilă din cauza căderii lui Adam. De la căderea lui Adam, mintea omenească a fost capturată și este ținută prizonieră de către iubirea de sine.

Pentru că sunteți obsedați de a vă satisface plăcerile și a vă iubi pe voi înșivă, nu puteți să vă rugați. Nu puteți avea relații (sănătoase) cu nimeni, pentru că întotdeauna vă raportați la voi înșivă (întotdeauna vă gândiți numai la voi). Fiecare relație e negociată în funcție de cine îți va da mai mult din ceea ce îți doare. Niciodată nu e vorba despre cum să-l mulțumesc/odihnesc pe aproapele, întotdeauna mă gândesc mai întâi la cum mă va mulțumi el pe mine, la ce îmi va ieși mie din asta. Din cauza căderii lui Adam, gândurile pe care le avem în mințile noastre nu sunt gânduri de comuniune și unire cu Dumnezeu, ci sunt gânduri despre lucrurile sensibile, despre lucrurile stimulate de simțuri. **Suntem distrași și absorbiți de creație, iar nu de Creator. Nu vedem Creatorul, din cauza fascinației noastre pentru creație.** Din cauza căderii lui Adam, viața noastră este plină de patimi. Patimile lucrează mereu prin intermediul lucrurilor sensibile. Vă dau câteva exemple de distrageri care par nevinovate: *mâncarea, somnul, confortul, toate aceste lucruri sunt necesare, dar, duse la extrem, ele cresc iubirea de sine și distrug relația noastră cu Domnul, pentru că devenim obsedați de relația cu simțurile pentru a ne împlini poftele și, prin aceasta, ajungem la excluderea relației cu Domnul, în favoarea relației cu propriile plăceri.*

Nu am petrecut foarte mult timp în sânul familiilor rusești, pentru a ști cum trăiesc cei din clasa mijlocie, dar în America, sâmbata și duminica, când toată familia este acasă, tatăl și fiii, de obicei, vor să stea în fața televizorului și să se uite la fotbal, și nu vor să fie deranjați de nimeni, fiindcă au muncit toată săptămâna și acum trebuie să se relaxeze și să se simtă bine. Prin urmare, orice relație interumană este suspendată și **ocupația de weekend a tuturor devine satisfacerea propriului sine.** Iar soția își petrece toate sâmbetele și duminicile încercând să-și îndepărteze soțul și copiii din fața televizorului, pentru ca aceștia să-i dăruiască ei toată atenția, ca ea să își satisfacă propriile patimi – de a se simți dorită și de a fi importantă pentru ceilalți. **Și nimeni nu se gândește la Dumnezeu. Și nimeni nu relaționează. Toată lumea e absorbită doar de iubirea de sine, în defavoarea relațiilor.** [...] Toate aceste patimi reprezintă de fapt același lucru: *iubirea de sine.* Prin urmare, ce trebuie făcut? Singurul lucru care face posibilă rugăciunea este *iubirea*, iar nu *iubirea de sine.* **Iubirea este întotdeauna pentru celălalt, de dragul celuilalt. În iubire nu este vorba niciodată despre tine.** Oricând vei auzi pe cineva întrebându-te: *”Mă iubești?”*, să fugi. Fugi! Aceștia vor să te subjuge. Ei se raportează doar la ei înșiși, și nu la tine. **Dragostea are legătură întotdeauna cu a dăruii, și nu cu a primi.**

(Continuare în numărul viitor)

În ce fel iubirea se definește prin "a da", iar nu prin "a primi"? Noi, ca oameni suntem deja iubiți cu o iubire totală. Nimeni și nimic nu te poate iubi mai mult decât ești deja iubit. Dumnezeu te iubește desăvârșit și **Dumnezeu este iubire**. Nimeni nu îți poate dărui mai mult, nici măcar tu însuși. Deci cum iubim? Noi iubim pentru că suntem deja iubiți. **Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă El ne-a iubit cel dintâi.** Si pe cine iubești, dacă-L iubești pe Dumnezeu? Domnul zice: **Dacă Mă iubiți, iubiți-vă unii pe alții.** Așa trebuie să iubiți. Nu trebuie să mergi încolo și încoace să cauți pe cineva să te completeze sau pe cineva care să te iubească și să te ajute să devii ceea ce îți dorești. **Asta e deja înfăptuit, doar că tu nu o știi și nu răspunzi la dragostea aceasta, pentru că nu te iubești decât pe tine însuși.** Dar Domnul zice: **Dacă Mă iubiți, iubiți-vă unul pe altul.** Deci, iată încotro trebuie să se îndrepte dragostea voastră. **Pentru că-L iubesc pe Domnul, te iubesc pe tine.** Și toată lumea va iubi pe toată lumea, dar nu cu posesivitate, nu doar pentru interesul propriu, ci pentru că-L iubesc pe Domnul, răspunsul firesc este iubirea unul pentru altul. **De ce nu ne iubim unii pe alții? Pentru că nu-L iubim pe Domnul. Ne iubim doar pe noi înșine. Și când te iubești doar pe tine însuși, nu te poți împlini singur, și prin urmare ajungi să înnebunești căutând neîncetat ceva care să-ți aline neîmplinirea.**

Cunosc o persoană care a trecut prin 9 căsătorii. E de neconceput pentru mine să ai 2 căsătorii, după 9. L-am întrebat pe bietul om: **"Ce cauți?"**. **"Să fiu iubit"**, mi-a răspuns. L-am zis: **"Dar ești deja iubit"**. **"Ce vrei să spui?"** a întrebat el. **"Domnul te iubește deja"** i-am răspuns. Și răspunsul lui a fost: **"A, nu îmi este de ajuns. Vreau mai mult"**. **"Dar nu există mai mult (decât dragostea lui Dumnezeu)"**, i-am răspuns. **"Acum nu ai nimic"**. Nu a înțeles nimic. I-a ieșit prin urechi tot ce i-am zis.

Deci să vorbim despre dragoste. Cum să iubim? V-am zis la început că **trebuie să-L iubim pe Domnul mai presus de orice**. Pentru aceasta am fost creați. Acesta este unicul scop al vieții noastre: **să fim una cu Domnul**. Când aceasta unire are loc, toate celelalte merg de la sine. Când nu există, nimic nu merge.

Când Îl iubești pe Domnul, atunci poți începe rugăciunea. Când începi să te rogi și să-L iubești pe Domnul, îți iubești și aproapele și, când îți iubești aproapele, cu ușurință ajungi să-L iubești pe Domnul mai mult. Și totul începe să aibă un sens.

Cum să ajungem să iubim? Prin recunoștință. Înveți să iubești prin recunoștință. Dar ce este recunoștința? Recunoștința înseamnă a fi dator cuiva cu ceva. De exemplu, **atunci când cineva te ajută cu ceva în așa fel încât, dacă nu te-ar fi ajutat, tu n-ai mai fi aici sau cineva drag n-ar mai fi și, prin urmare, nu-l poți răsplăti, iar această imposibilitate de a-i răsplăti te smereste, te face să înțelegi că nu-i poți dărui ceva înapoi și că nu mai deții tu controlul. Recunoștința noastră față de Domnul e atunci când recunoaștem că tot ceea ce suntem și toate câte avem nevoie, de la El sunt. Și ne întoarcem spre El cu smerenie, nu cu mândrie, ci cu smerenie. Și atunci când avem inima smerită, putem iubi. Dar fără aceasta, suntem mândri și nu ne iubim decât pe noi înșine.**

Cineva mi-a cerut să-i dau o definiție a rugăciunii, dar aceasta ar fi ca și cum aș ruga pe cineva: **"Vreau să joc fotbal"**, și mi se răspunde: **"Păi stai să-ți explic ce este fotbalul, care sunt regulile jocului și care sunt cei mai faimoși jucători"**. Iar tu zici: **"Bine, dar când voi învăța să joc propriu-zis fotbal?"**, iar ei răspund: **"Păi stai să-ți explic mai întâi"**. **"Am auzit suficient, lasă-mă să joc acum"** și îți se răspunde: **"Bine, mergi și joacă"**. **"Dar, arată-mi cum se joacă, înțeleg regulile, dar nu știu cum să joc. Deci arată-mi"**.

Cineva mi-a zis o dată:

Sufăr. Am încercat să mă rog și sunt în pragul de a-mi pierde mințile. Te rog să mă ierți (pentru cele pe care le voi spune), dar am fost la un preot duhovnic și i-am zis că vreau să mă rog, iar el mi-a dat un canon de rugăciune greu, care simt că-mi frânge spatele. Nu-l pot duce. Trebuie să citesc foarte multe rugăciuni înainte de Sfânta Împărtășanie, să fac multe canoane, rugăciunile de dimineață și pe cele de seară, și simt că mi-a pus o piatră mare în

spate. Deci să fac? Îmi vine să arunc piatra cât colo și rămân și cu spatele frânt.

Va sună cunoscut? Și m-a întrebat: **Ce să fac? Și eu i-am zis: Știi Rugăciunea "Tatăl nostru"? Bineînțeles, a zis el. Știi "Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pre noi?"**, l-am întrebat. **"Bineînțeles"**, a răspuns el. **Știi "Doamne Iisuse...?"**, l-am întrebat. **"Bineînțeles"**, a răspuns el. l-am răspuns: **"E foarte bine că le știi"**. **Noi, cei care ne iubim pe noi înșine – și aceștia suntem toți – și noi, cei care nu știm să ne rugăm – și aceștia suntem majoritatea – suntem plini de "fiare sălbatice" pe dinlăuntrul nostru. Suntem băntuiți de dracii iubirii de sine și aceștia ne sfășie de fiecare dată când vrem să ne rugăm. Și i-am zis:**

"Gândește-te că te-ai decis să-ți construiești o casă mică în pădure, o termini și, când să te muți acolo, afli de la fostul proprietar că în apropiere trăiește un urs mare care te va ucide dacă nu ești atent. Te gândești imediat: "Ce voi face? Să plec? Abia am construit casa. Să încerc să evit ursul? Săucid ursul sau să încerc să-l îmblânzesc?". **Și te hotărăști să-l îmblânzești. Încerci mai întâi să te apropii încet de el atât cât se poate fără să riști. Deci nu te duci direct la el să-l mângâi pe cap și să-l întrebi dacă vrea să fiți prieteni, pentru că îți va mușca mâna. Deci, iei niște mâncare și te apropii de el la o oarecare distanță în așa fel încât să te vadă; îi arunci mâncarea și fugi înainte să te ajungă. Și continui să faci asta până când te vei apropia din ce în ce mai mult. Și apoi îl vei hrăni câte un pic mai mult de fiecare dată, te îndepărtezi, el va veni mai aproape de tine, el va începe să aibă încredere în tine pentru că a gustat mâncarea și a văzut că este bună și pentru că a văzut că tu ești sursa mâncării. Deci va prinde încredere în tine. Și în cele din urmă va mânca fără ca tu să-l mai inviți. Și va dori și mai multă mâncare"**.

Așa îi învăț pe oameni să se roage: "Spune 3 rugăciuni scurte!". **"N-ar trebui să spun mai multe?"** **"Spune 3 rugăciuni scurte, zilnic. Și te vei hrăni mai mult mai târziu. Și când vei începe să simți cât de dulce este Domnul, vei vrea mai mult și atunci îți se va da mai mult"**. **Și mai apoi nu va mai fi nevoie să îți se dea, ci vei avea îndrazneala să ceri chiar tu mai mult. Pentru că ai gustat și ai văzut că bun este Domnul.**

Așa începem. Nu singuri, pe cont propriu, ci cu ajutorul cuiva, a cuiva care să-ți spună cât să primești până când vei fi capabil să decizi singur.

Dar atunci când ești plin de mândrie și de iubire de sine, te apuci să spui rugăciuni zi și noapte, rezisti o zi sau două și apoi te simți doborât și renunți. Deci sfatul meu pentru cei ce se luptă:

Încearcă! Și păstrează tăcerea! Este foarte greu. **Dar găsește-ți un loc, nu contează momentul zilei, în care să poți fi singur. Poate fi chiar și baia, dacă e liberă, încuie ușa și începe să rostești rugăciunea! Domnul este pretutindena.**

Și spune doar atât: **"Doamne, vreau să gust și să văd cât de bun ești! Hrănește-mă!"** Și o va face. **Începe cu o singură rugăciune. Și încearcă să faci acea rugăciune din inimă: "Doamne, vreau să văd Fața Ta!"**. El îți va spune: **"Uită-te în jurul tău, aici sunt"**. Și îți se va schimba inima. **"Doamne, învață-mă să iubesc!"**. Aceasta este rugăciunea. Și apoi ia mintea ta și așază-o întru Domnul. **"Umple-mă, Doamne, nu Te vreau decât pe Tine! Pentru că nu este nimic în afară de Tine. Și eu sunt nimic fără Tine."** Aceasta este rugăciunea.

Toate rugăciunile scrise (formale) pe care le avem sunt foarte importante pentru că sunt scrise de oameni care au început cu: **"Doamne, vreau să Te iubesc!"**, **"Doamne, vreau să văd Fața Ta!"**, **"Doamne, ajută-mă să simt cât de bun ești!"**. Și, prin aceste rugăciuni scurte, ei au învățat să-L iubească pe Domnul. Și apoi au scris aceste frumoase rugăciuni din care reiese incredibila cunoaștere de Dumnezeu pe care au dobândit-o. Și, astfel, rostim aceste rugăciuni atunci când avem nevoie să ne păstrăm mintea și inima în Domnul.

Uneori iubești pe cineva atât de mult, încât vrei ca el să știe aceasta, dar nefiind un poet prea bun și pentru că nu spui mereu ceea ce trebuie, cauți pe cineva care se pricepe foarte bine la a rosti cuvinte frumoase. Și atunci îi scrii celui iubit prin cuvintele altcuiva care a iubit la rândul lui. **Acestea sunt rugăciunile (scrise). Dar ele nu țin locul inimii tale! Fără dorința ta, fără a avea mintea în Domnul, ele pot deveni o povară care te va strivi.**

Dacă în fiecare zi, pentru tot restul vieții tale, vei petrece 1 minut având mintea complet cufundată în Domnul, e mai bine decât a petrece 100 de ani rugându-te prin cuvinte, dar fără a conștientiza prezența lui Dumnezeu. Aceasta nu înseamnă să te oprești din citirea acestor rugăciuni. Dacă tot ce poți face în viața ta este aceasta, atunci a meritat să trăiești. **Dar unii nu ajung niciodată aici. Pentru că nu pot scăpa de boala bolilor: iubirea de sine.**

Nu-L vei iubi niciodată pe Domnul, nu te vei ruga niciodată cu adevărat și nu te vei mântui dacă nu încetezi să te iubești pe tine însuși! Iubește-L pe Domnul și pe aproapele tău. Și când vei face acestea, vei putea să te rogi. Ai greutăți în a te ruga din cauză că te iubești pe tine însuși.

Voi arunca o "bombă" asupra voastră și apoi vă voi lăsa să-mi puneți întrebări. **Lată "bomba" – deși mereu e dureros să spun, dar cred că e important pentru voi să auziți asta.** Cu toții ați venit aici cu un scop, și cred că în cele mai multe cazuri este unul bun și sper că mulți din cei din această încăpere se străduiesc și își doresc să se mântuiască, să fie cu Domnul. **Dar aproape aș putea să vă garantez, și sper să-mi dovedeți că greșesc, că cel puțin unul, dacă nu chiar mai mulți din această încăpere, nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu, nu se vor mântui! Și aceasta se va întâmpla prin propria voastră alegere. Nimeni nu vă va opri, singuri vă veți opri. Orice aveți nevoie, absolut orice, pentru a vă mântui, se află în această biserică. Dar câțiva dintre cei de aici nu vor profita de aceasta. Și nu vor vedea niciodată Fața lui Dumnezeu, cu excepția Zilei Judecării. **Treziți-vă! Nu rămâneți afară din Împărăție! Voi singuri sunteți cei care vă veți lăsa pe dinafară! Nimeni altcineva.** Și începeți lupta prin a-L iubi pe Domnul cu toată mintea voastră! Dar mintea voastră este plină de toată nebunia, de tot felul de gânduri și judecări nebunești față de aproapele, de gânduri de poftă trupească, de imaginație, de lucruri care înseamnă pierdere de timp, de muzică și de alte gunoaie, în loc să fie ocupată de gândul la Domnul. Deci nu îi dai Domnului toată mintea ta. Nu-L iubești pe El, ci te iubești pe tine însuși. Inima ta nu este plină de iubirea pentru fratele tău, ci este plină cu mânie, judecată și frică. Curățește-ți inima! Umple-o cu Dumnezeu și cu dragoste pentru fratele tău! Domnul știe ce este în sufletul tău, îți știe toate patimile și toată mizeria. Domnul te poate elibera de toate acestea prin cel mai frumos lucru pe care-l putem avea, prin dragoste.**

Rugăciunea este răspunsul la dragoste. **Dar mai întâi trebuie să încetezi să te iubești pe tine însuși.**

E greu câteodată să-L iubești pe Domnul pe care nu-L vezi, dar Domnul ne-a dat o soluție pentru aceasta: *iubește-l pe fratele pe care îl vezi și apoi Mă vei iubi pe Mine.*

Orice veți face celui mai mic dintre frații Mei, Mie îmi veți face, zice Domnul.

Fie ca toți să vedem Chipul lui Dumnezeu! Uitați-vă în jurul vostru!